

Casa Carrer de l'Església, 26

Sant Hipòlit de Voltregà

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Carrer de l'Església, 26
Emplaçament Al final del carrer de l'Església, tocant a la plaça Nova
Alçada: 535m

Coordenades:

Latitud: 42.01616
Longitud: 2.23629
UTM Est (X): 436767
UTM Nord (Y): 4651853

Classificació

Número de fitxa 08215 - 20
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Neoclàssic Popular
Segle XX
Any 1901
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: Catàleg de béns protegits, POUM aprovat 5/6/2020
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. Cad.: 6920303DG3562S
Autoria de la fitxa Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa: dl., 27/01/2020 - 01:00
Data de la darrera revisió: dt., 31/03/2026 - 10:12

Descripció

Edifici entre mitgeres format per tres cossos adossats, que li confereixen una planta irregular (també compta amb un petit espai de pati posterior). El volum principal presenta una coberta de teula aràb de dos vessants, amb el carener paral·lel a la façana principal, i està distribuït en planta baixa i dos pisos. La façana principal, orientada a migdia, està organitzada en tres grans mòduls verticals que repeteixen el patró de tres obertures per planta, totes elles rectangulars. El mòdul central és el més destacable i està delimitat lateralment per pilastres decorades que varien en funció del nivell on es troben: a la planta baixa, les pilastres tenen un destacable basament, amb el fust decorat amb casetons i un acroteri superior ornamentat amb volutes i motius vegetals; al primer pis, les pilastres són estriades, amb el basament i el capitell decorats també amb motius vegetals i volutes; al segon nivell, les pilastres són dobles i disposades a mode de columnes, amb el fust estriat, un capitell d'estil corinti i un basament motllurat amb les inicials "E" i "C" a cada banda. Totes les pilastres estan rematades amb un entaulament motllurat integrat dins d'una cornisa horitzontal que recorre la divisòria entre les diferents plantes, exceptuant el pis superior. Aquest mòdul presenta un gran portal emmarcat amb carreus de pedra i amb la llinda plana. A la primera planta destaca un finestral emmarcat en pedra, amb la llinda ornamentada i pintada amb l'any 1901 i delimitat lateralment amb dues pilastres estriades amb els capitells d'estil corinti i els basaments llisos. Aquest finestral té sortida a un balcó simple protegit amb una barana de ferro treballada, amb la llosana motllurada i sostinguda amb mènsules decorades. Al segon pis també hi ha un balcó de les mateixes característiques, tot i que amb l'emmarcament arrebossat i un guardapols superior motllurat d'arc rebaixat. El mòdul central està rematat amb un plafó d'obra horitzontal sostingut amb mètopes motllurades i decorat amb acroteris laterals. Està coronat amb un rellotge de sol d'arc de mig punt (només conserva el gnòmon de vareta) rematat amb un acroteri amb motius vegetals i volutes. Els dos mòduls laterals són idèntics compositivament parlant i estan emmarcats amb un relleu disposat a mode de carreus, només a les plantes superiors. Presenten un portal d'accés amb l'emmarcament arrebossat i un balcó a cada planta. El del primer pis, també emmarcat en pedra, repeteix l'esquema decoratiu del mòdul central, tot i que amb la llinda llisa. El de la segona planta, amb l'emmarcament arrebossat, també segueix el mateix patró central, però rematat amb un frontó d'estil neoclàssic. Aquests mòduls estan rematats amb una cornisa motllurada sostinguda amb mènsules ornamentades amb motius vegetals. La construcció presenta els paraments laterals arrebossats i pintats de color rosat, mentre que el central està revestit amb un revestiment lliscat disposat a mode de carreus i pintat amb el mateix to.

Observacions:

Altres noms relacionats amb l'edifici: can Casalí.

Història

L'edifici es coneix amb el nom de can Casalí degut a Jaume Casalí, sastre d'ofici que va arribar a Sant Hipòlit procedent de Sant Boi de Lluçanès al voltant dels anys 20 del segle passat. Es va casar amb la Montserrat Climent (de cal Picapedrer) i junts van fundar una sastreria i una perfumeria-merceria documentada des dels inicis de la dècada dels anys 30 del segle XX. Segons les informacions aportades pel sr. Josep Lluís Ramírez, la construcció també era coneguda com a cal Picapedrer, tot i que la documentació bibliogràfica situa aquesta casa al núm. 24 del carrer de l'Església. En l'actualitat, al marge de la funció residencial, també hi ha una botiga de productes ecològics. Segons les informacions obtingudes, a l'interior de l'edifici hi ha unes destacables pintures murals, tot i que no s'han pogut documentar.

Bibliografia

ANGLADA I ARBOIX, Emília (2008). Noms propis del Voltreganès. Vic: Eumo Editorial, Centre d'Estudis del Voltreganès, p. 43. SERRALLONGA, J.; CROSAS, C.; CASAS, P.; SERRA, L. (2014). Sant Hipòlit de Voltregà, l'empenta d'un poble. Vic: Ajuntament de Sant Hipòlit de Voltregà, Eumo Editorial, Museu del Ter, p. 64. SERVEIS TÈCNICS MUNICIPALS (2019). "Catàleg de béns a protegir". Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Sant Hipòlit de Voltregà. Document per a l'aprovació definitiva, setembre 2019. Codi identificador: 02.06.EA. <https://www.gnomonica.cat/> [Consulta: 27-01-2020].

